Обмежтесь щодо мене тим, що я вам повідомив, адже, воістину, тих, хто жили до вас, згубила безліч уточнюючих запитань, які виникали між ними, та протиріччя зі своїми пророками

Передається зі слів Абу Гурейри (нехай буде задоволений ним Аллаг), що Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Обмежтесь щодо мене тим, що я вам повідомив, адже, воістину, тих, хто жили до вас, згубила безліч уточнюючих запитань, які виникали між ними, та протиріччя зі своїми пророками. Тому, якщо я вам щось наказав, то виконуйте це наскільки зможете!»

[صحيح] [متفق عليه]

Пророк (мир йому і благословення Аллага) згадав, що шаріатські (законні) положення поділяються на три категорії: те, про що замовчано, заборони, накази. Що стосується першого: це те, про що немає згадки в Шаріаті, і щодо чого немає ніякого рішення, і що основою в таких речах є відсутність обов'язку. При житті пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) це виглядало так, що необхідно було утримуватися від запитань про те, що не трапилося, через побоювання, що стосовно цього може бути встановлено обов'язок або заборону. Адже Аллаг залишив ці питання без пояснення як прояв милості до рабів і для полегшення їм. А після смерті пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), якщо виникло якесь нове питання в релігії, і воно потребує отримання фетви (релігійного висновку) і вивчення, то в такому разі дозволено займатися пошуком відповіді на це, і більше того, це може бути обов'язковим в деяких випадках. Якщо ж на меті є ускладнення та обтяження мусульман, то це як раз і є тим, про що йдеться у цьому хадісі, а саме: утримуватися від уточнень. Адже це може призвести до того ж, що сталося з синами Ізраїлю, коли їм було наказано зарізати корову, і якщо вони зарізали б будь-яку корову, то виконали б наказ. Але вони почали ускладнювати наказ зайвими уточненнями. Друге: заборони, і це: те, за залишення чого рабу обіцяна винагорода, а виконання чого вважається гріхом за яке обіцяно покарання, тому необхідно уникати усіх заборонених вчинків. Третє: накази, і це: те, за виконання чого рабу обіцяна винагорода, а за ігнорування – обіцяне покарання, тому необхідно виконувати усе з наказів в міру можливостей.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/4295